Pregaria.cat

Entrada

La "XISPA"

Per JesusR el dl., 22/07/2019 - 00:00

La “XISPA”, des de fa tres o quatre setmanes, fa mala cara, i respon d’una manera estranya. Precisament li diem la XISPA perquè és una noia dinàmica, oberta, que va per feina i arriba una mica abans del que toca. Al departament hi ha una mena de pregunta flotant: què li passa a la XISPA?

Avui, a la sortida, n’hem parlat. Fins la Tere creu que pot tenir una depressió, per molt que la vulgui amagar. Però el qui segurament més l’encerta és el noi que repassa l’electrònica: ”Des de dalt l’estan estrenyent”. “Mobbing”?

És a dir: més feina de la que pot fer, condicions insuportables, poques paraules del cap del departament, exigències, males cares fins que peti. Si ho aguanta, l’empaitaran fins a la depressió o la marxa voluntària del treball.

Qui no coneix gent que, en més o menys grau, no hagi patit un “mobbing”? Sempre enfeinats, mai surten a l’hora, l’ordinador ple de treballs que es van sumant, fan mala cara, no s’atreveixen a dir res, descarreguen els mals humors a casa, o en la parella, si tenen fills mai els veuen, han d’anar al psicòleg, si són creients no hi ha temps ni de pregar ni d’anar a cap celebració... En fi, “el mercat” els ha marcat.

Aquesta tarda ens hem trobat tres dels que fa més temps que treballem en aquesta empresa per parlar de la XISPA. Tots coincidim en la constatació del que passa, però la pregunta és: com ajudar-la? Es fa un silenci carregat d’interrogants. Volem ajudar-la, però tal com avui van les coses, hi ha poca empara. El que diem al final és que tu, Glòria, miris de parlar amb ella, i li facis arribar que en som conscients i estem al seu costat.

La Glòria, que és de la JOC, anant cap a casa ha entrat a l’església del barri. Primer, certa confusió, després pau interior, a la fi una decisió: el divendres, a la trobada del grup, proposarà el tema com a fet de vida. VEURE, JUTJAR I ACTUAR (no han passat de moda).